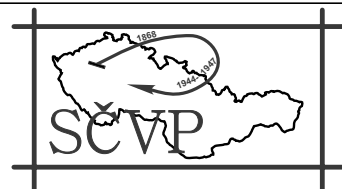

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

01/2015

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2015

Vážení čtenáři, volynští přátelé!

Dovoluji si Vás opět oslovit na začátku začínajícího roku, především s poděkováním za Vaši skvělou spolupráci.

V následujícím roce očekáváme především pozitivní změnu ve vojenskopolitické situaci na Ukrajině a to nejen proto, abysme mohli navštěvovat své příbuzné a známé. Je samozřejmé, že na všechny tyto lidi stále myslíme s obavami.

V letošním roce na nás čeká jedna důležitá změna. Je to na základě změny legislativy a týká se nutné změny názvu našeho Sdružení o. s., které se tak musí přeměnit na Spolek z. s. V té souvislosti byli osloveni všichni vedoucí regionů, aby byli nápomocni při práci na nutné změně stanov. V každém případě je opravdu nutné věnovat této otázce maximální pozornost.

Předpokládáme, že všechny obvyklé náplně činností v rámci našich regionů se budou konat tak, jak tomu bylo vždy v minulosti.

V této souvislosti je také vhodné, aby plány činnosti jednotlivých regionů byly známé dopředu, a to na celý rok. To proto, aby se požadované akce případně daly lépe vzájemně koordinovat. Neméně důležitým faktorem je to, že pokud se koná více akcí v jednom termínu, můžeme se účastnit pouze jednoho a to je někdy škoda pro pořadatele a i případné návštěvníky.

V každém případě Vám, našim členům a příznivcům, přejeme hodně zdraví a štěstí v tomto roce a budeme se vždy těšit na setkávání s Vámi všemi!

Lubomír Sazeček tajemník Předsednictva SVČP a redaktor Zpravodaje

Vzpomínky z Volyně

100 let čs. legií

Deset mužů z rodiny Klichů v České družině (Čtvrtá rota)

Klichové v boji u Zborova

V květnu 1917 začaly nesourodé čety a neúplné roty pluků Československé brigády odvolávat vojáky ze sborů a divizí 3. a 9. armády a formovat úplné rotu a prapory. Formovalo se i jejich velení. Prapory se sloučily v pluky a celá brigáda se od 10. června soustředovala u Ternopolu a Jezerné. 22. června se přesunuly ke Zborovu. Na západ od něho zaujímaly pozice, které opustila finská divize. Pracovalo se na obnovení úkrytů a zákopů. Brigáda se měla poprvé zapojit do bitvy a účastnit se skutečné operace „Průlom Kerenského“ jako součást 49. armádního sboru. Vypracování bojového plánu se účastnili důstojníci-starodružiníci J. Švec, S. Čeček, O. Husák a J. Syrový.

23. června při dělostřeleckém útoku zahynul kamarád Klichů, dobrovolník z Charkova, podporučík Jaroslav Vilímek, velitel 6. roty 1. čs. pluku. Byl prvním českým důstojníkem, který padl v boji.

Dne 2. července došlo k historické bitvě u Zborova. Velitel 7. roty Jan Syrový byl ráno před začátkem bitvy v úkrytu velitele 2. praporu 1. pluku Otakara Husáka. Rakušané zahájili dělostřeleckou palbu. Dělostřelecký granát zasáhl úkryt. Zranil všechny, kteří tam byli. O. Husáka a J. Syrového odvezli na povoze do týlu a po první lékařské pomoci je evakovali do Kyjeva. Připomeňme, že v r. 1914 přijeli spolu z Varšavy do Kyjeva, vstoupili do Družiny, stali se důstojníky a teď byli spolu ranění. Uplynou léta, oba se stanou generály a ministry obrany. Ale o tom později.

Místo O. Husáka velel praporu v bitvě podporučík K. Müller, velitel 5. roty, který se právě vrátil z nočního průzkumu a 7. rotu místo J. Syrového vedl do boje praporčík V. Kašpar. Po dvou hodinách úspěšného útočného boje v zákopech a spojovacích zákopech zdolali tři opevnovací linie a přiblížili se až ke čtvrté linii nepřátelských zákopů. Zde byli zastaveni prudkou střelbou z kulometů. V. Kašpar byl těžce raněn, zůstal ležet v palebním pásmu a zemřel vykrvácením. Zde zahynul i F. A. Maxa a Mikuláš Klich byl raněn do hlavy. Vojín Vladimír Klich zůstal v 7. rotě až do konce bitvy. Žádné zprávy o jeho činech v průběhu boje jsme nezjistili. Praporčík Michal Klich převzal v 9. rotě tohoto pluku velení od raněného velitele roty praporčíka J. Skály. Michal byl lehce raněn do nohy, ale bojiště neopustil.

Nejmladší z Klichů, Jaroslav, který byl vyškolený spojař, sloužil v době bitvy jako telefonista ve štábu pluku. Bratranec Klichů, praporčík Bohuslav Nejedlý, velel 4. rotě v 2. čs. pluku. Jeho rota se zapojila do útoku později než ostatní, v 9.30, po úspěšném útoku 1. pluku. V průběhu bitvy obsadila tři linie zákopů nepřítele. Když chtěla obejít kótu 383 před čtvrtou linií nepřátelských zákopů, dostala se do silné kulometné palby. Velitel roty B. Nejedlý s částí dobrovolníků se dostal do silné kulometné palby a zahynul. Účastníci této bitvy vzpomínali, že svým tělem zakryl hlavě kulometu a tím zachránil život vojákům své roty. Tak skončil život Bohuslava Nejedlého, jednoho z rodu Klichů. Nepřítel v počtu 200 osob se po krátkém odporu vzdal. Bohuslavova rota, již pod velením praporčíka Mikuláše Hřůzy, ovládla kótu. Téměř po 20 letech vzpomínal Vladimír Roubal na smrt B. Nejedlého a napsal o rozhovoru se svým velitelem před útokem. Právě tehdy, když 1. pluk šel do útoku, Bohuslav řekl Roubalovi: „Dnes jsem měl mít

svatbu, ale rozhodl jsem se ji odložit, dokud neskončí bitva. Nechci, aby si někdo myslel, že utíkám před bojem. Až pluk bude na odpočinku, požádám o dovolenou a ožením se.“

Vladimír Roubal sděluje, že v době bitvy postupoval vedle B. Nejedlého, viděl, že většina Rakušanů se vzdává do zajetí, jen u jednoho kulometu seděl jakýsi Maďar a bezhlavě střílel. Bohuslav byl raněn do hlavy, vojáci ho zavlékli do úkrytu, hlavu mu obvázáli, ale rána byla smrtelná a on zemřel cestou na obvaziště. Když jeho matce, která žila ve vsi Olšanka na Volyni, oznámili, že syn padl, řekla: „Měla jsem jediného syna. Byl mou útěchou, teď nemám nikoho. Nikdo mi ho nemůže nahradit. Ale kdybych měla ještě jednoho syna a chtěl by bojovat za svobodu národa, nebránila bych mu v tom.“

Tato nešťastná žena prosila na památku na syna jen o jeho Svatojiřský kříž, který obdržel za uskutečněné průzkumy. Nevěště, která ho očekávala, až skončí bitva, ordonance přivezl jeho věci. 2. čs. pluk Jiřího z Poděbrad byl po návratu do vlasti dislokován v Litoměřicích. V tamějších kasárnách byly instalovány pamětní desky, na kterých byla jména 360 padlých v letech 1916-1920. Mezi nimi bylo také jméno Bohuslava Nejedlého. V současné době jsou kasárna prázdná, pamětní desky zmizely a jejich osud se nepodařilo zjistit.

Řady prořídly

Po bitvě u Zborova zůstalo v útvaru jen velmi málo dobrovolníků, kteří začínali svou bojovou dráhu ve 4. rotě. Ve službě v ní pokračoval její „veterán“ „tatík“ Kraft. Jeho nový velitel podporučík K. Kutlvašr, který začínal bojovat ve 2. rotě, byl v té bitvě raněn.

Po zranění Mikuláše Klicha zůstal v 7. rotě sloužit jen jeden z bratrů – Vladimír. Nebyl mezi prvními dobrovolníky v r. 1914, dostal se do pluku až v r. 1916 z 606. pluku, do kterého se dostal po mobilizaci. Druhý den po boji byl Vladimír převelen do oddělení spojů brigády. Nyní v 7. rotě, která v jediném boji ztratila své dva velitele – raněného J. Syrového a zabitého V. Kašpara – nikdo z bratrů Klichů již nebyl.

V ukrajinské zemi, u obce Kalynivka u Zborova zůstalo na věčné časy 190 hrdinů, mezi nimi podporučík Jaroslav Vilímek, praporčík Václav Kašpar a praporčík Bohuslav Nejedlý.

Brigáda byla odvelena do týlu

Po bitvě u Zborova a ústupu s bojem a ztrátami u Ternopolu byla Čs. brigáda silně oslabena. Ztratila asi 200 vojáků, kteří padli, byli nezvěstní a asi 800 bylo raněných. Byla odvelena na odpočinek, doplnění a přeformování na divizi do týlu k Polonnému, Novoselici a Velké Berezné na Volyni

(nyní Polonský okres v Chmelnické oblasti na Ukrajině). V záložních praporech v Borispoli, Bobrujsku aj. se shromáždila velká rezerva dobrovolníků ze zajatců, kteří absolvovali školení pro doplnění pluků. Hlavní stan vrchního velitele ozbrojených sil po hrdinném boji Československé brigády 17. července 1917 rozhodl vytvořit v Kyjevském vojenském okruhu dvě československé divize ze záložníků, doplněných dobrovolníky ze zajatců: 1. divizi z čs. brigády u Polonného a 2. divizi v Borispoli a jeho okolí.

T. G. Masaryk, který přijel do Ruska v květnu, navštívil 26. června Hlavní stan, setkal se s generálem L. Kornilovem a projednával s ním otázku formování vojenských útvarů z československých dobrovolníků. Začínající rozvrat ruských frontových útvarů napomáhal pozitivnímu vztahu nejvyššího ruského velení k bojovým kvalitám československých dobrovolníků, kteří ve válce viděli cestu k osvobození své vlasti od vlády Habsburků. Přerušení války pro ně hrozilo návratem do Rakouska-Uherska, válečnými soudy a popravami za zradu. V takových podmínkách končil pro naše dobrovolníky třetí rok války. 4. pokr. *Alexandr a Dina Muratovovi*, překlad M. Žáková

Z našeho tisku

ČR nabídne krajanům možnost přesídlení

Vláda premiéra Bohuslava Sobotky na svém pondělním zasedání (dne 8. 12. 2014) schválila pomoc krajanům, kteří požádají o přesídlení do České republiky. Vedle zajištění ubytování na půl roku by mohli získat i finanční příspěvek. Program je reakcí na žádosti krajanů z Ukrajiny, kterých se prozatím přihlásilo 98.

Krajané by v rámci repatriace mohli získat bezplatné ubytování na půl roku až rok, finanční pomoc až 50.000 korun pro dospělé a 20.000 pro osoby mladší 18 let, asistenci při stěhování, zajištění trvalého bydlení nebo zaměstnání a další pomoc. „*Jedná se o všechny krajané, kteří jsou na území kteréhokoliv státu kdekoliv na světě, to znamená, není to jenom čistě pro volyňské Čechy*“, řekl novinářům ministr vnitra Milan Chovanec.

Rozhodnutím vlády se změnila zásady pro repatriaci krajanů z roku 2006, hlavní posun spatřuje Chovanec ve finanční pomoci. Nemělo by to ale podle něj vést k vlně ekonomických navrátilců.

Uvedl také, že v první vlně rozeslaly české úřady 150 dopisů a e-mailů českým krajanům na Ukrajině. „*Máme zhruba 98 lidí, kteří se z toho seznamu přihlásili a dál jednájí s úřady o tom, jestli využijí, nebo nevyužijí nabídku České republiky. Ta nabídka je dneska konkrétní, je na nich, jestli ji využijí, nebo ne*“, uvedl. Ve druhé vlně odešlo dalších 130 dopisů a e-mailů, odezva na ně ale zatím není. Lidem s prokázaným českým původem program „*na základě individuální žádosti*“ nabízí možnost získat v Česku trvalý pobyt. V odůvodněných případech potom „*poskytnout asistenci pro splnění podmínek povolení trvalého pobytu a zároveň asistenci v počátcích jejich života v ČR tak, aby se maximálně usnadnila jejich integrace a tím i jejich plnohodnotné zapojení do české společnosti*“.

Materiál zdůrazňuje, že pomoc může být příznána pouze v odůvodněných případech. O odůvodněnosti žádosti a rozsahu pomoci má rozhodovat ministr vnitra s přihlédnutím k sociální a ekonomické situaci žadatelů. Na poskytnutí pomoci nebude právní nárok.

Krajané budou moci v Česku získat krátkodobé ubytování v zařízeních ministerstva vnitra nebo zdravotní pojištění a finanční výpomoc. Peníze budou určeny na překlenutí prvních měsíců pobytu v Česku, zejména na uhrazení poplatků spojených s užíváním bytu nebo nákup vybavení. Tyto příspěvky má vyplácet vnitra.

Doba dočasného ubytování včetně stravy na šest měsíců bude moci být v odůvodněných případech prodloužena na 12 měsíců. „*Tato doba slouží zejména k získání průkazů povolení k pobytu, absolvování integračního a jazykového kurzu a seznámení s životem v ČR*“, poznamenává dokument, o němž vláda rozhodovala. Na program je letos vyčleněno 12 milionů.

Vedle těchto kurzů chce vláda krajanům nabídnout pomoc s transportem osob a „*v přiměřené míře*“ i majetku do ČR, s hledáním trvalého ubytování a zaměstnání nebo při podávání žádosti o uznání dosaženého vzdělání. Tuto asistenci stát může poskytovat i prostřednictvím nestátního subjektu, s nímž pro tento účel uzavře

smlouvu. Pro letošní a příští rok jím má být Arcidiecézní charita Praha.

Peníze na program půjdou letos z rozpočtu ministerstva vnitra a úřad předpokládá, že letošní náklady nepřesáhnou 12 milionů korun. Prostředky na příští rok má vláda podle návrhu schvalovat v lednu.

Převzato ze serveru novinky.cz 8. 12. 2014

Od našich krajanů Z Kanady

Vážený bratře Sazečku,

chci Vás pozdravit a popřát požeňnané a krásné Vánoce. Pevně zdraví, sílu a hodně požeňnaní v roce 2015. Já jsem se, 27. listopadu, s pomocí Boží, dožil 84 let. V ten den to bylo 65 roků od mého příjezdu do Kanady. Bylo mně 19 roků, když jsem se potkal s Růžou Jelínkovou.

Když dá Pán Bůh zdraví a sílu, tak 29. prosince budeme slavit 65. výročí našeho manželství. Moje manželka byla Růža Jelínková. Jelínkovi byli Volyňáci, z Mirotína. Do Kanady přijeli v září 1938. Vzali jsme se v Československém Baptistickém kostele, v Minitonas, Manitoba.

Pán Vám žehnej bohatě. Rád čtu Zpravodaj.

Se srdečným pozdravem, Reverend Józsa Novak

Z Dubna

Dne 21. 12. 2014 skupina dětí Dubenského českého spolku „Stromovka“, pod vedením Oleny Jarmoliuk, spolu s předsedou spolku Anoninou Ponomarenko, předvedla program připravený k svátku Svatého Mikuláše a Vánoc. Při té příležitosti do společnosti také dorazil starosta města Dubna pan Antoniuk a rozdal zúčastněným dětem cukroví a dárky.

Děti potom recitovaly básně, zaspívaly písničky, koledy, hráli na flétny a také připravily scénku „*Přišel k nám Mikuláš*“. Káťa Myčka zahrála klavírní českou hudbu a Maša Procišina a Ihor Kalinovič zatancovali baletní tanec. Děčka byla oblečena v národní kroje, kostýmy Mikuláše, za anděly a čerta.

Děti se také zúčastnily krátkého písemného kvízu „*Nejlepší znalec češtiny*“. Recitovaly básně, četly a psaly česky, odpovídaly na otázky z historie ČR, na hádanky, skládaly z písmena slova, nazývaly obsahy obrázků. První byli Jana Sucheniuk, Valerija Huppál, Jaroslav Ištšuk.

Svátek navštívili rodiče, příbuzní a známí dětí. Na setkání vládla příjemná atmosféra. Předseda spolku Antonina Ponomarenko připravila pro děti cukroví a jiné dárky. Na památku se, jak vždy, všichni vyfotily.

Tento sváteční den zůstane v krásných vzpomínkách všech účastníků, jak dětí, tak dospělých.

Závěrem chceme také všichni velice poděkovat konzulátu České republiky ve Lvově, který nám celou akci zasponzoroval.

Olena Iarmoljuk

Vzpomínky z Volyně Závidov Český na Volyni

Jak vznikl Sbor dobrovolných hasičů v této obci.

Někdy v roce 1924 se manželé Josef (*1882) a Anna (*1891), rozhodli přestěhovat z obce Straklov Český, poblíž města Dubna, do Závidova Českého, vzdáleného od Hulče České asi 3 km. To je v okrese Zdobunov, gmina Chorów (čti Choruv). V té době měli 3 děti, Věru (*1913), Josefa (*1918) a Marii (*1921). Později se ještě narodila jako nejmladší Vlasta (*1930).

V té době čítala vesnička Zavidov 32 popisných čísel. Nebyla zde škola ani obchod, hospoda, ale také žádná společenská organizace jaké byly již v jiných větších českých obcích: Sbor dobrovolných hasičů, Sokol, Česká Matice Školská, obecní knihovna, hudba a podobně. Proto to bylo mému otci velmi divné. Krásná, ryze česká vesnička s jednou přímou ulicí s většinou zámožných zemědělců, a žádné společenské vyžití.

Jakmile se trochu seznámil se sousedy, začal u nich opatrně sondovat, zda by nebylo vhodné založit hasičský spolek. Několik domů, většina zemědělských staveb (stáje) a také všechny stodoly byly totiž ze dřeva a kryty slaměnými došky. U většiny těch, se kterými

hovořil, se setkal s pochopením a někteří se jej docela tázali, zda by se nechtěl ujmout organizace, když je nejpokrokovější z vesnice a má už určité zkušenosti.

A tak po nějaké době svolal starosta schůzi občanů a vyzval otce, aby přednesl návrh, jak by si představoval organizaci a financování takového spolku. Návrh byl celkem jednoduchý: všichni muži bez rozdílu věku, kteří jsou ochotni stát se dobrovolně členy spolku hasičů, se přihlásí za členy, zvolí si výbor, rozdělí si funkce a může se začít s výcvikem. V dalším jednání se navrhne zdanění majitelů zemědělské půdy podle množství hektarů a koupí se ruční stříkačka upravená na povoze (na kolách tažená koňmi) v dalším pak si jednotliví členové objednájí u odborného krejčího ve městě Ostrohu stejnokroje na vlastní náklady. Přílby a ostatní výzbroj, jako pásy, sekery a další výzbroj se zakoupí ze spolkových peněz. Také žebříky, hadice, voznice, vědra a další vybavení bude hrazeno ze společného fondu.

V dalším roce se začalo jednat o stavbě hasičské zbrojnice. Do té doby byl veškerý inventář hasičů umístěn u sedláka Václava Tamchiny ve vozovně. Asi po roce se postavila uprostřed obce na zahradě, kterou pro tuto stavbu nabídl sedlák Antonín Tintěra, prostorná stavba, která byla v dalších letech využívána také jako společenský sál pro taneční zábavy. Dvakrát v roce, a to o pouti na jaře a pak o posvícení na podzim. V těch letech byla také založena obecní knihovna, a to z darovaných českých a částečně i polských knih od jednotlivých dárců z obce.

Nevím přesně v kterém roce, zda 1929 nebo 1930, vypukl požár u našich sousedů Brabenců. Měli dřevěný obytný dům spojený se stájí pro koně a krávy, který byl krytý slaměnými došky. Oheň vznikl pozdě v noci pravděpodobně od vadného komína. A to byla první zkouška protipožárního zákroku tohoto nově vzniklého hasičského sboru. Podle pozdějšího posudku, byl tento zákrok jako velice účinný. Shořela pouze slaměná krytina a dřevěný krov. Vlastní stavby byla jen mírně ohořelá. Voda k hašení se získávala z okolních studní hlubokých cca 20 m ručním vážením okovy na lanech nebo řetězech. K hašení se seběhli všichni občané obce, vytvořili řetězové podávání věder s vodou a nalévání do cisterny, z níž byla čerpána stříkačkou.

Na závěr bych se chtěl také trochu pochlubit, že jako syn náčelníka hasičského sboru jsem se stal, jako 10 letý kluk hasičským trubáčem. Koupili mi hasičskou „signálku“, trubku a otec jako kapelník vesnické hudby ještě ve Straklově Českém, mě naučil různé druhy signálů, jako „hoří!“ nebo svolání mužstva ke cvičení a další. Musel jsem však cvičit ve sklepech, pod zemí, abych nezpůsobil venku poplach k ohni, nebo nesvolal mužstvo ke cvičení.

Tak to je jedna z mých vzpomínek na mé mládí! Josef Holec, Zatec

Regiony

Mikulášská nadílka v Litoměřicích

Jak jsme si předsevzali, chceme stále zdokonalovat a omlazovat naši členskou základnu a proto jsme se zaměřili i na nejmladší generaci potomků Volyňských Čechů. Dosud jsme pořádali ples, celostátní setkání Volyňských Čechů s bohatým programem a výletem lodí po Labi.

A nyní jsem dokonce uspořádali 1. Mikulášskou nadílku s čerty pro děti. Důkladně jsme se na to připravili tak, že jsme zajistili profesionálního moderátora, který celou akci konferoval a organizoval různé soutěže pro děti s předáním cen pro vítěze. Veliký úspěch měli Mikuláš s andělem a hlavně 3 čerti, kteří potom opékali s dětmi burty na čertovském ohništi. Účast byla nad naše očekávání, zúčastnilo se 70 dětí s rodiči, prarodiči. Každé z dětí dostalo krásný balíček. Děti si zazpívaly, zatancovaly a popovídaly si s Mikulášem. *Za region Litoměřice: Daniela Zelenková, jednatelka*

2. Reprezentační ples Volyňských Čechů v Litoměřicích

Náš Litoměřický region je již znám tím, že jsme navázali na tradici konání volyňských plesů, a první reпрезentační ples jsme zahájili v březnu 2014 na Kolibě v Litoměřicích. Samozřejmě i letošní rok nebude výjimkou a již 2. reпрезentační ples se uskuteční v pátek 6. února 2015 opět na Kolibě v Litoměřicích od 20 hodin. Tímto zveme všechny naše členy a jejich přátele, aby tuto informaci

předali ve svých rodinách. Bližší informace a kontakty na případné ubytování jsou uvedeny na pozvánce v tomto Zpravodaji.

Daniela Zelenková, jednatelka

Sdružení Volyňských Čechů a jejich přátel, region Litoměřice, Vás zve na 2. reпрезentační ples navazující na tradici volyňských plesů.

Ples se koná v pátek 6. února 2015 od 20.00 hod. v sále hotelu KOLIBA na Zahradě Čech v Litoměřicích. K poslechu a tanci hraje taneční skupina Rosti Pechouška.

Vstupné: 150,- Kč ; Bohatá tombola

Předprodej a rezervace vstupenek v recepci hotelu Koliba, tel. 416 734 546, 777165898, mail: koliba@post.cz, nebo: tel. 723 326 841, mail: danielazelenkova@seznam.cz

Internetový koutek

Velice hezky se vyvíjí situace ve skupině internetových volyňáků na Facebooku, <https://www.facebook.com/groups/114077731954780/>. I když je tam zhruba jen 20% aktivních členů (přesně podle Parottova pravidla) z 560 členů to je stále dost. Objevují se tam prakticky denně nové fotografie z Volyně, ti aktivnější si mezi sebou vyměňují informace o rodinách, pomáhají si navzájem doplňovat data do rodočtenů, prostě příkladná spolupráce.

Díky tomuto uskupení přátel Volyně se mezi nás dostala i řada užitečných dokumentů v podobě seznamu pravoslavných a jiné další! Zakladatelky skupiny, M. Petřů a M. Žáková, mohou mít ze svého nápadu jen radost.

Chtěl bych upozornit hlavně návštěvníky FaceBoku, kteří tam hledají své příbuzné a informace o svých rodinách, že mnoho z hledaného mohou najít ve Věrných strážích a Zpravodajích na našem webu: <http://www.scvp.eu/zpravodaj.html>. Mám s tím osobní a hodně dobrou zkušenost. Ochota potomků našich předků z Volyně totiž osciluje okolo nuly. Takže hodně štěstí s hledáním informací včetně zajímavé četby!!!

Poněkud klidnější je oproti tomu situace na webu SČVP: <http://www.scvp.eu>, kde nám návštěvnost pomalu klesá. Jestliže v prvním pololetí na web chodilo průměrně 27 návštěvníků denně, dnes to je okolo 22 návštěv. Složení je mezinárodní s 93% převahou Čechů. Když pomíneme zanedbatelný počet náhodných vstupů z 9 států s okamžitým opuštěním webu, tak si naše stránky prohlédli lidé z 37 států světa.

Celkem se tam objevilo 1.805 tzv. nových návštěvníků při 6.612 přihlášení. Většina čtenářů se nám na web prokazatelně vrací, což je pozitivní. Tím se vlastně dosáhlo na webu většího počtu našich příznivců, než máme členů Sdružení!!! To jsou čísla za 11 měsíců tohoto roku. Neaktivnější jsou čtenáři vždy na začátku měsíce, zřejmě se tak projevuje stálý, nebo dokonce stoupající, počet internetových čtenářů Zpravodaje. Mimochodem, nevím jak je to možné, ale stále nám chybí dvě čísla Věrných stráží: 2/46 a 23/51.

Zpravodaj však není jediným co láká k návštěvě webu. Jsou tam průběžně doplňovány informace z činnosti Sdružení, doplňují se i nabídky volyňské literatury, objevují se tam také i pozvánky. To vše by mělo být dostatečným důvodem k občasnému zastavení se na našem webu!

Rádi uslyšíme, nebo si i přečteme připomínky k oběma adresám, popřípadě Vám rádi stejně jako zde, tak i na webu uveřejníme Vaše příspěvky. Těšíme se na ně!!! *Za Internetovou komisi L. Sazeček*

Naši jubilanti

reg. Brno: V lednu se dožívají 87 let Emilie Košťáková z Novosilek, nyní Oleksovice; 94 let Josef Kučera z Teremna, nyní Brno; 86 let Josef Bryksa z Junkovky, nyní Brno; 65 let Lubomír Sazeček z Lukavce, nyní Teplice. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu. Za region*

Ing. Jan Pavlica

reg. Chomutov: V měsíci lednu oslaví: 89 let Olga Sítařová z Dlouhého Pole, nyní Chomutov; 88 let Václav Janoušek z Dlouhého Pole, nyní Jirkov; 86 let Vladimír Licinberg z Dlouhého Pole, nyní Chomutov a 82 let Josef Roller z Hulče, nyní Kadaň. *Hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje*

Jiřina Kačerová a Josef Roller

reg. Karlovy Vary: V lednu se dožívají: 86 let Miroslav Randa z Oseka, bytem Karlovy Vary; 85 let Josef Glanc z Polonného, bytem Karlovy Vary a 83 let Marie Bouzová z Uljanovky, bytem Karlovy Vary. *Všem hodně zdraví a spokojenosti přeje za region*

Helena Horáková

reg. Litoměřice: V lednu oslaví 70 let Miloslav Šimberský z Českého Boratína, bytem Liběšice; 82 let Emilie Boučková z Buršovky, bytem Úštěk; 84 let ing. Miloslav Grindler z Mirohoště, bytem Česká Lípa; 83 let Růžena Škrabalová z Michalovky, bytem Litoměřice; 85 let Irena Čáslavská ze Zavidova, bytem Mělník – Mlázice; 86 let Vladimír Iránek z Malého Omelánku, bytem Polepy; 87 let Bohuslav Ludvík ze Stromovky, bytem Úštěk a 88 let Marie Stanislavská z Teremna, bytem Polepy. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost*

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Mohelnice: V 1. čtvrtletí 2015 se dožívají hezkého jubilea tyto členové: 80 let Rostislav Anděl z Hlinska, bytem Lanškroun; 75 let Anna Fritscherová z Rožanky, bytem Loštice; 85 let Marie Králová z Bakovce, bytem Úsov; 83 let Helena Mačátová z Hlinska, bytem Lanškroun a 81 let Vladimír Mach z Chomoutu, bytem Libivá. *Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí a životní pohody, za region*

Machovská

reg. Moravskoslezský: V lednu oslaví Jaroslava Barvíková ze Mstěšína, bytem Studénka - 75 let; Jiří Kříž ze Zálesí, bytem Drahotuše - 83 let; Marie Dvořáková z Martinovky, bytem Krnov - 84 let; Břetislav Ludvík z Cholopec, bytem Stará Ves Bílovec - 84 let; MVDr. Vladimír Samec z Dembrovky, bytem Nový Jičín - 87 let; Emilie Horská z Karlovac, bytem Hladké Žitovice - 92 let; Anna Čmúchálková z Pokos, bytem Krnov - 94 let. *Jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za Moravskoslezský region*

Zdenka Novotná předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V lednu oslaví 90 let Břetislava Václavíková z Moldavy, nyní Olomouc; 81 let Josef Macoun z Moldavy, nyní Hněvotín u Olomouce a 60 let Emilie Soušková z Grygova u Olomouce. *Jubilantům blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region*

Miroslav Nerad

reg. Praha: V lednu oslaví 87 let Věra Latzelová z Radotína, nyní Praha; 85 let Marie Kadavá z Volkova, nyní Praha; 84 let Ing. Leon Polívka z Hlinsku, nyní Tábor; 84 let Marie Mazánková z Hautmon-tu (Chomoutu), nyní Praha; 82 let Josef Holý z Alexandrovky, nyní Nové Město nad Metují; 81 let Irena Mašková ze Mstěšína, nyní Teplice a 70 let Mgr. Josef Černý z Malé Zubovštiny, nyní Josefov. *Hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje za pražský reg.*

Průšová M.

reg. Rakovník: V lednu oslaví 75 let Vlastimíra Rédlová z Novin Českých, nyní Všetaty. *Jmenované přejeme pevné zdraví, štěstí do dalších let. Za region*

Václav Vohralík předseda a Krouský Josef jednatel

reg. Šumperk: Zřejmě omylem byl uveden v minulém čísle pan Ing. Vladimír Soukup bez titulu a s chybným počtem let. Správně mělo být 85.

Za obě se mu omlouvá redakce

reg. Tachov: V 1. čtvrtletí 2015 se dožívají: 75 let Josef Bureš, pochází z Olšanky, nyní Miřkov; 86 let Josef Byžovský, z Olšanky, nyní

Plzeň; 75 let Václav Čermák, pochází z Olšanky, nyní Tachov; 81 let Jiří Hodousek pochází z Holovně, nyní Tachov; 80 let Libuše Jarešová, pochází z Olšanky, nyní Olbramov; 75 let Milada Kožená z Českých Ozeran, nyní Chodová Planá; 84 let Libuše Richterová, pochází z Olšanky, nyní Tachov; 81 let Rostislav Struček, z Antonovky, nyní Tachov. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, štěstí a pohodu. Za region Tachov*

Alžběta Michlová

reg. Teplice: V prosinci 2014 oslavila své 87. narozeniny Anna Kubínová, rozená Dvořáková, rodačka z Ledochovky, nyní bytem v Teplicích a 84. narozeniny Karel Mařík z Mostu, rodák z Novin Českých. V lednu oslaví 86. narozeniny Vladislav Dederá z Petrovic, rodák ze Zdobunova. *Všem jubilantům s přáním pevného zdraví a životní pohody za výbor regionu Teplice,*

Vlasta Holmanová

reg. Žatec: V lednu oslaví 87 let MUDr. Václav Balabura z Rovna, nyní Žatec; 91 let Olga Berková z Novin Českých, nyní Žatec; 85 let Anna Burešová z Kvasilova, nyní Holedč; 80 let Antonie Černá ze Svišcova, nyní Žatec; 90 let Václav Hajný z Novin Českých, nyní Žatec; 87 let Alžběta Hasilová z Hubína, nyní Radičev; 88 let Věra Ketnerová z Prahy, nyní Žatec; 91 let Libuše Klígllová ze Zdobunova, nyní Žatec; 82 let Emilie Kroupová z Buderáže, nyní Žatec; 86 let Eugenie Michalíková z Semidub, nyní Žatec; 82 let Věra Moravcová z Michalovky, nyní Žatec; 83 let Helena Polcarová z Volkova, nyní Lipno; 81 let Eliška Růžičková ze Slíně, nyní Žatec; 84 let Ing. Lydie Šlehoferová ze Semidub, nyní Plzeň; 84 let Eugenie Štípková z Novostavců, nyní Velemyšleves; 83 let Božena Vávrová z Novokrajeva, nyní Plzeň; 88 let Radislav Vodráško z Bludova, nyní Černčice; 84 let Jiřina Zetková z Volkova, nyní Žatec; 89 let Ing. Václav Petříček z Rapatova, nyní Podbořany; 89 let Antonie Řádová ze Sofievy, nyní Podbořany a 86 let Vladimír Valenta z Dorostaj (Dorhostaj), nyní Podbořany. *Všem těmto členům hodně zdravíčka, štěstí a spokojenost do příštích let přeje za region*

Slávka Černá

Vážení zasilatelé jubilantů. Jistě si někdy všimnete, stejně jako mnozí další čtenáři, že zejména v této rubrice se relativně často objevují chyby jak v názvu obcí, tak i u oslavenců. Dnes jsem zde dva příklady „vypíchl“!!!

Vzhledem k tomu, aby chyb bylo co nejméně, preferuji zaslání těchto oznámení mailem. Domnívám se totiž, že data svých členů znáte sami nejlépe. Já potom nemusím lovit v databázích a každý údaj kontrolovat a pouze Vaše údaje zkopíruji. Pochopitelně, když mě nějaké jméno obce „udeří“ do očí, jdu do seznamu členů a porovnávám co má být správně.

Horší to je u jmen, nebo příjmení a věku. Tam už mohu jen velice těžko odhadnout, zda je v některém údaji chyba. Proto Vás všechny prosím a neberte toto za urážku nebo nějakou výtku. Projděte se své databáze a ujistěte se, že máte vše v pořádku. Berte to tak, že mi vlastně pomáháte udržet seriózní úroveň této krásné rubriky.

děkuje Váš redaktor

Príspevky na tisk

region Brno: Josef Bryksa Brno 500

region Domažlice: Libuše Průchová Lochoovice 500

region Žatec: Ing. Miroslav Kadavý Louny 300; Ing. Zdeňka Ženišková Strážov 300; Václav Valoušek Stekník 200

region Cheb: Vladimír Slevinský Bořetín 200; Emilie Zajacová Dolní Žandov 200

region Karlovy Vary: Diana Černá Karlovy Vary 200

region Mariánské Lázně: Lidia Antonjuková Mariánské Lázně 200

region Ničov: Josef Vohralík Dlouhá Loučka 300

region Šumperk: manž. Millerovi+Antonie Millerová Vikýřovice 300.

Všem dárcům srdečně děkujeme M. Nečasová a zároveň děkuje všem, kteří poslali vánoční a novoroční přání.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádáné rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, neb e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno, Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky SČVP: www.scvp.eu, Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, **Toto číslo vyšlo 11. 01. 2015**